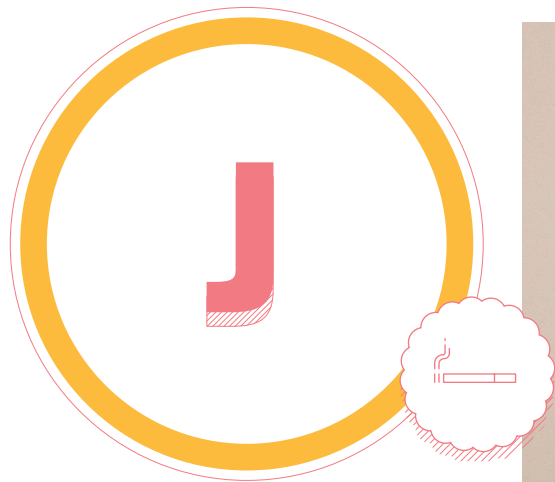

Fornuftens stemme

To komikere blev tilbudt at blive værter på et radioprogram, der lagde op til lav løn og endnu lavere lyttertal. I øvrigt syntes de ikke om ideen og slet ikke, at den ene skulle spille kvinde. Og så sagde de ja. I dag er 'Den Korte Radioavis' på Radio24syv kult, prisbelønnet og bliver kaldt det danske svar på Jon Stewart.

 HENRIK NORDSKILDE

 RASMUS LINAA

Jeg kan ikke finde på noget sjovt at sige om Kristian Thulesen Dahl. Hvad gi'r du mig?"

Spørgsmålet slæber sig op over bordkanten nede fra gulvet under et skrivebord i Radio24syvs lokaler i København. Ordene kommer fra Frederik Cilius Jørgensen, der er bukket under for træthed og hovedpine og har lagt sig på gulvet med et par høretelefoner placeret over øjnene. Ved skrivebordet overfor sidder kollegaen Rasmus Bruun, der netop er ankommet og har lagt en Netto-pose med barbergrej på bordet. Kort efter kommer deres assistent Zissel med resten af udstyret: Makeup, falske rispose-bryster, paryk, dametøj indkøbt i Venus &

Mars XL i Rødovre Centrum – det var en festdag for ekspedienterne, der skulle hjælpe den 29-årige Frederik Cilius – og et par højhælede sko størrelse 46 fra en engelsk drag-hjemmeside.

Med et besværet suk kommer Frederik Cilius på benene, tager barbergrejet med ud på toiletlet og går i gang med at fjerne skæg. Egentlig hader han at optræde, men han accepterer dametøj, barberingsrifter og dårlige nerver, fordi han tror på at gøre det, man frygter. Og så er det rart, at aftenens 15 minutters optræden giver 50.000 kr. "Når man nu arbejder for radioens Ryanair," som han siger om stationen, der nok ikke er lønførende, men til gengæld har plads til skæ-

NAVNET

Rasmus Bruun og Frederik Cilius Jørgensen besluttede tidligt, at Kirsten Birgit var et godt navn til deres figur. En søgning på nettet førte til navnet Kirsten Birgit Schiøtz Kretz – som bor i Hørsholm. Hørsholm var sjovt at have med, og Kretz passede også godt, når nu figuren er journalist. Det viste sig senere, at de uden at vide det havde opkaldt hende efter DR-journalist Steffen Kretz' mor.

ILLUSTRATION LOUISE SYLVESTER

vere ideer og større armbevægelser end så mange andre steder. Desuden ved han, at han lige så godt kan vænne sig til at stå på en scene pga. den succes, han sammen med Rasmus Bruun har opbygget, siden de sagde ja til Radio24syvs forslag, der umiddelbart kunne lyde mere tragikomisk end komisk: Send en times direkte radio med politisk satire kl. 12 – et traditionelt forfærdeligt tidspunkt, hvis man går op i lyttertal – på alle hverdage. 'Den Korte Radioavis' sendte første gang i februar 2015 og lagde ud med nyheden om, at asylansøgere stjæler, men ikke så meget som forventet. "Godt gået, drenge," sagde den figur, Rasmus Bruun og Frederik Cilius Jørgensen fødte den dag: seniorkorrespondent Kirsten Birgit Schiøtz Kretz Hørsholm.

Den seneste halvanden måneds tid har makkerparret fået omkring 20 henvendelser fra organisationer og virksomheder, der vil opleve Kirsten Birgit, som bliver kaldt det danske svar på den amerikanske komiker og tv-vært Jon Stewart. Gennem 16 år satte han nye standarder for behandling af politisk stof med sit satiriske 'The Daily Show', hvor han spidde ikke mindst republikanske politikere. Ligesom nogle amerikanere fik deres nyheder fra Jon Stewart, er 'Den Korte Radioavis' blevet foretrukken nyhedsformidling for nogle af lytterne, og for politikerne er der efterhånden en vis status i at blive ringet op af den uforskammede og selvoptagede radiovært. I aften skal nogle af dem have testet deres selvironi, når Folketingets Presseloge holder sin årlige middag for Christiansborg-journalister og politikere.

Et par uger tidligere, en morgen i begyndelsen af februar, er de to i gang med at forberede sæsonpremiere på programmet. Som altid møder Frederik Cilius Jørgensen og Rasmus Bruun omkring kl. 7 og danner sig et overblik over den nyhedsstrøm, der er basis for hver udsendelse. Rasmus Bruun spiller rollen som nyhedsredaktøren, der forsøger at holde både en anstændig tone og snor i den selvhøjtidelige, dramatiske og til tider berusede nyhedsoplæser Kirsten Birgit, som læser virkelige nyheder op suppleret med fiktive udtalelser til 'Den Korte Radioavis'. På redaktionsmødet inden udsendelsen glider de to værter ind og ud af rollerne for at teste materialet. Det næste øjeblik bliver de stille og overvejer, om historien nu også skal med i programmet. Når de når frem til en sjov pointe eller finder et sjovt citat på nettet, griner de måske. Andre gange bliver det konstateret stilfærdigt med komikerens analytiske sans: "Nej, hvor er det sjovt. Du skal lige høre det her."

Få minutter før udsendelsen skal gå i luften, er det stadig uklart, om en historie om 'X-Files' skal med, og Frederik Cilius Jørgensen roder sig ud i en enetale om

KIRSTEN BIRGITS LIV PÅ ÉT MINUT – KLAR, PARAT, SKARP

Hvornår og hvordan gik det op for dig, at du havde et talent?

"Da jeg, efter at være faldet i gylletanken hjemme på min fødegård, blev bedt om udførligt at berette for min far Jens Birgit, hvordan i alverden jeg og en af gårdens karle dog var havnet i lort til halsen – bogstavelig talt. Jeg tryllebandt Jens Birgit fra første sekund med min dramatiske, men dog fuldstændig nøgterne og præcise fortælling. Da jeg var færdig, stod min fader målløs og kiggede på mig og sagde derefter de ord, der siden hen skulle definere min karriere: 'Kirsten Birgit! Då skæ dælme æt hvæ pæ gaarde mæ arbæjt wæ æ blåh.' Karlen kom sig i øvrigt aldrig over turen i gylletanken. Han levede i jernlunge lige indtil sin død 14 år senere. Det var en ærgerlig situation. Jeg var også afskåret fra at komme til begravelsen."

Hvad har du ofret undervejs? Fx familie, venner, en hobby ...?

"Ja."

Hvilket råd ville du give, hvis du mødte dig selv som barn?

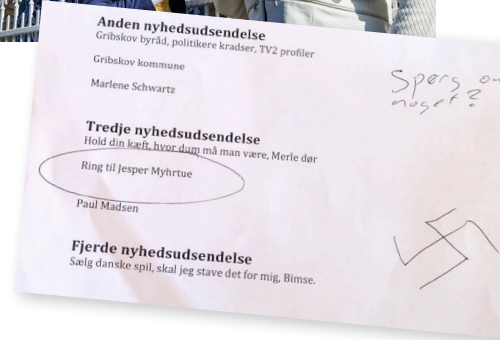
"Hvis jeg kunne rejse tilbage i tiden, ville jeg sgu ikke spille min tid på at give mig selv gode råd, når jeg nu aldrig har haft brug for det. Nej, så hellere rejse tilbage til 1889 i Ober-österreich, nærmere bestemt Braunau, hvor jeg ville skære tungen af lille baby Hitler, så han aldrig kunne være blevet den dragende orator, han blev."

Hvem eller hvad har motiveret dig mest?

"Betty Dodson. Takket være hendes sagnomspundne onanikursus i New York lykkedes det – efter måneders intensivt arbejde – at masturbere mig tilbage til livet og journalistikken efter at have oplevet rædslerne i Grosnyj på allernærmeste hold. Jeg har stadig min massagestav fra dengang. Jeg kalder den for min tryllestav. Den kan få selv de værste besværgelser til at forsvinde som dug for solen. Og så er den også god, hvis man har en myose i nakken."

Hvad har været den største forhindring for, at du kunne realisere dit talent?

"Det ved jeg virkelig ikke. At finde en stol at sidde på? At fyldepenen løb tør for blæk? Det er kun tabere, der fokuserer på forhindringer. Se bare på negrene. Der er aldrig andet end brok med dem."

Langt det meste i Den Korte Radioavis foregår uden manuskript. Eneste holdepunkt er et *rundown* med den overordnede struktur, her fra 6. april i år.

konspirationsteorier: "Det er altid noget med en dåse i en Stanley Kubrick-film, som nogen mener er placeret på en bestemt måde, og det betyder så ... nå," stopper han sig selv.

Han gnider ansigtet i hænderne og laver et bokserknæk med nakken til højre og venstre. Rasmus Bruun siger, at han sveder og har nerver på, fordi det er første udsendelse i sæsonen. Det er direkte, og det er uden mulighed for at sætte musik på for at redde en situation.

"Første gang var det eddermame ikke rart, da mikrofonen blev tændt, og man vidste, at den først blev slukket en time senere," siger Frederik.

Oveni kommer den usikkerhed, der ligger i, at de fx ikke ved, om telefonen bliver taget af dem, de ringer til under udsendelsen. I dag er det DR's dramachef Piv Bernth, som Kirsten Birgit må nøjes med at indtale en harmdirrende telefonbesked til, fordi DR helt åbenlyst har tyvstjålet et par af karaktererne i serien 'Bedrag' fra Kirsten Birgit.

Ordvekslingerne mellem de to værter foregår uden manuskript. De ved for det meste, hvor samtalen ender, men ellers er der fri leg. Eller frit skænderi, hvis det virker rigtigt i situationen. Frederik Cilius Jørgensen beundrer sin makker for i virkeligheden at være den af de to, der skal spille mest skuespil, fordi han skal være den moraliserende korrekte stemme, de begge hader, og som de mener har sneget sig ind blandt os, uden at vi har lagt mærke til det. "Alt det, som Kirsten Birgit bekæmper, hun er i virkeligheden fornuftens stemme," siger Rasmus Bruun, der af og til forebyggende vender ryggen til sin makker i studiet, så de ikke får øjenkontakt og bryder sammen af grin.

Det er også Rasmus Bruun, der, som Cilius Jørgensen formulerer det, lægger op til alle de verbale smash, Kirsten Birgit laver i løbet af en udsendelse, når hun med sin særegne blanding af belæst Rungsted-diktion og havnearbejder-attitude tromler hen over det, hun ser som hykleri eller forstillelse – og indimellem redaktionschef Rasmus Bruun, der gerne får at vide, at han skal holde sin kæft. Omvendt har Bruun, lige siden de lærte hinanden at kende på DR, beundret sin makkers *funny bones* og kalder ham Danmarks sjoveste mand og på højde med Dirch Passer.

I de tre nyhedsoplæsninger i dagens udsendelse kommer Kirsten Birgit bl.a. omkring Søren Pind, 'den enøjede justitshævner', og om ny forskning inden for rygsmærter: "Det hjælper dog ikke Folketingets formand Pia Kjaersgaard, der siden offentliggørelsen af en tegning

med nazi-referencer af Lars Løkke Rasmussen har døjet med voldelig ond i den nederste del af ryggen, det vi i lægesprog kalder roven,” udtaler en læge til 'Den Korte Radioavis'. Og Kirsten Birgit citerer videre fra de fiktive udtalelser fra den virkelige læge: ”Vi er nået frem til, at smerterne skyldes et vrid, der er opstået i et forsøg på at gradbøje ytringsfriheden.”

Sådan fortsætter det resten af timen: At der skal være karakterkrav for at komme i gymnasiet, mener Arbejderbevægelsens Erhvervsråd 'selvfølgelig er et urimeligt racistisk komplot udtænkt af umenneskelige populistler i regeringen, der har til hensigt at skabe en ny underklasse, der skal sikre, at middelklassen aldrig behøver at pakke deres varer selv i supermarkedet.”

Om tidligere forsvarsminister Carl Holst siger Kirsten Birgit, at det er lykkedes ham at komme næsten helskindet igennem en udtalelse. Hun slutter af med at svare på Rasmus' spørgsmål, om det ikke var noget for hende at have flygtninge boende i sin have på Frederiksberg:

”De kan komme, når de har haft en reformation og en oplysningstid.”

Efter udsendelsen ligger der blomster og en velkommen tilbage-hilsen på et kort i receptionen. Ikke stilet til Rasmus Bruun og Frederik Cilius Jørgensen, men til Kirsten Birgit Schiøtz Kretz Hørsholm.

Et par timer før 'Den Korte Radioavis' skal optræde i Christiansborgs kantine Snapstinget, er Kristian Thulesen Dahl stadig et tema. Er det sjovt, at han selv har været flygtning, for var der ikke noget med, at han tog fra sin hjemstavn til Gentofte og boede hos Pia Kjærsgaard og derfor ved, hvordan det er at stå alene langt fra sin kultur, diskuterer de. Er Pia Kjærsgaard Christiansborgs Venligboer?

”Den kan godt lige bruge en svirper,” siger Rasmus. Der bliver stille i redaktionslokalet.

”Tulle træder bare aldrig ved siden af,” fortsætter han.

”Så er *det* joken. De konservative kan ikke stole på en mand, der aldrig er fuld,” siger Frederik.

Lang pause inden ideen bliver droppet.

”Er det øjnene nu,” sukker Frederik, da Zissel går i gang med at sminke ham. ”Det er kinesisk vandtortur.”

Imens læser Rasmus højt for sig selv. Pludselig kommer der skingre stønnelyde fra hans side af bordet. Hans forberedelser skal munde ud i en 'satisfisdag', et sketchindslag fra programmet. De har valgt at opføre en episode, hvor Søren Gade har sex med en kvindelig vælger og fan, der bliver voldsomt ophidset af at høre den

tidligere minister indrømme sine løgne. Rasmus Bruun spiller kvinden, og ”det skal nok blive pinligt,” siger han halvt nervøst, halvt håbefuldt.

Over to el indøver de detaljerne i et indslag om Kirsten Birgits engagement i SOS Børnebyerne – selv om hun ikke kan lide børn. Kirsten Birgit vælger sit hvide sæt tøj i aften. Sommersættet, komplet med strømpebukser, tørklæde og – inden hun skifter til de højhælede – udtrådte brune sneakers. Under transformationen går det op for Frederik Cilius

Jørgensen, at der er nogle praktiske overvejelser, han må gøre sig. Skal han blive på Christiansborg og klæde om efter showet, eller skal han hoppe i en taxa med det samme i fuld drag med risiko for at møde naboerne i opgangen, funderer han, mens han kigger i sit normale tøj, der ligger i en bunke på gulvet.

I taxaaen på vej til Christiansborg bemærker chaufføren tilsyneladende ikke noget, selv om manden i bakspejlet er iført dametøj, makeup og dyb stemme, eller også har han bare set, hvad der er at se af mennesketyper i hovedstaden. De sidste detaljer bliver justeret på vejen. Rasmus Bruun skal først ind og slå på glasset og introducere Kirsten Birgit. De kender hinanden så godt, at de fleste ord er unødvendige.

”Så du kommer først til syne, når jeg ...,” siger Rasmus.

”Ja,” afbryder Frederik. Få minutter senere går Rasmus Bruun ind foran de forsamlende politikere og pressefolk og præsenterer sig som nyhedsredaktør og skruer op for patosen, da han introducerer: ”Seniorkorrespondent Kirsten Birgit Schiøtz Kretz Hørsholm!” Indforstået jubel i salen.

Efter at hun har afleveret sine stikpiller til tilstedeværende og ikke-tilstedeværende politikere og journalister, og de to har stønnet og talt sig igennem Søren Gade-sketchen – hvor Kristian Thulesen Dahl bliver udpeget som 'frivillig' i rollen som sur nabo, der kræver nattero – er det fyraften. I lokalet bag scenen går Frederik Cilius i gang med at klæde om, men må tre gange tage parykken på igen, fordi døren hele tiden går op, og folk fra publikum vil have selfies med ham.

”Det er det bedste underholdning i mange år herinde,” siger en. Den næste vil vide, om han skriver det hele selv, og Frederik Cilius må igen fortælle, at Rasmus Bruun skriver de fleste af de politiske tekster. Imens står makkeren ved siden af Kirsten Birgit-figuren med det lod, det er at spille den afdæmpede modpol. På vej ud passerer de Kristian Thulesen Dahl. Der bliver takket for i aften,

Rasmus Bruun sætter sig på sin cykel, og Frederik Cilius Jørgensen, i civil tøj, skal finde en taxa. Trods de nervevidende oplevelser foran publikum og ved den ubarmhjertige radiomikrofon passerer det ham fint, at han sagde ja til at spille en overvægtig, lettere fortrukket højtråbende seniorkorrespondent.

”Jeg er konstant indigneret over noget. Hele tiden. Det er al drivkraft for mig. Hvis jeg fx føler, jeg bliver løjet for. Der er hele tiden noget, jeg er vred og sur på verden over, og derfor er det dejligt at lave Kirsten Birgit og få afleeb for det.”

I morgen svirper hun igen. ●

SAGT AF KIRSTEN BIRGIT

”Hvis man ikke ved, hvad et hiphopsjak er, så er det, når en gruppe af unge mænd har erkendt, at de individuelt ikke har social pondus nok til at begå sig med den ønskede respekt, og derfor søger mod en alfahan. Det er at sammenligne med de godartede maritime snyltedy, der lever hele deres liv i mundvigen på en haj.”

Kirsten Birgit i sin anmeldelse i Politiken af rapperen TopGunns tv-serie 'Fucking fornuftig'.

”Det var som at være vidne til en generalforsamling i en andelsforening, man ikke selv er medlem af. En ud af seks stjerner. Og kan du næste gang for helvede ikke sende mig i Det Kgl. Teater?”

Kirsten Birgit var gæst hos Adrian Hughes i 'Kulturrådet' på DR2, hvor hun anmeldte 'Dr. Jekyll og Mr. Hyde' opført som opera på Det Ny Teater.

SAGT OM KIRSTEN BIRGIT

”Jeg er chokeret, når man under dække af satiregenren kan bruge udtryk, som i andre sammenhænge ville være strafbare, fx 'hun skal likvideres!'”

Medlem af Europa-Parlamentet Ulla Tørnæs, der af Kirsten Birgit var udpeget som den svageste ja-siger før EU-afstemningen sidste år, hvor Kirsten Birgit førte sin egen nej-kampagne.

”Det er jo ikke satire, når Morten Messerschmidt får lov til at tale i fire minutter uden modspørgsmål. Og jeg må spørge: Hvor er latterliggørelsen af nej-siden? Det er kun ja-siden, der latterliggøres.”

Medlem af Europa-Parlamentet Morten Løkkegaard om samme EU-afstemning.

RASMUS BRUUN

Født 1983. Har samarbejdet med Christian Trangbæk på bl.a. 'Den bitre ende' på DR2, 'De fine fyre' på P3, 'Pirat' på DR2 samt flere DR Ultra-programmer, hvor også Frederik Cilius Jørgensen var en del af holdet: 'Go' lorte weekend' og 'Skråt op på tredje'. Skabte sammen med Cilius Jørgensen 'Damernes Magazine' og 'Antidemokratisk festival' på Radio24syv. Derudover medvirkede han i DR2-serien 'Partiets mand' fra 2014 og er aktuel i serien 'Sjitt Happens' på TV 2 Zulu.

RB ►► Jeg laver satire pga. mit problem med autoriteter. Jeg kan ikke forstå, at man ikke kan få lov at passe sig selv og ikke må bestemme over sit eget liv.

Det provokerer mig utrolig meget. Det er brændsel på mit blus. Der er en formynderkultur, hvor folk fx ikke må spise, hvad de vil, eller ryge, hvis de vil. Og hvor man *ansøger* om at få sine feriepenge udbetalt.

RB ►► Jeg var ingen stor entertainer i folkeskolen, jeg ville bare gerne være skuespiller. Men jeg fik lov til at te mig. Jeg kunne måske være højtråbende, men på en ret charmerende måde, tror jeg. I 3. klasse skulle vi lave et teaterstykke. Folk grinede, og jeg improviserede lidt. Jeg blev grebet af stemningen og publikum. Min mor fortalte, at de andre kom hen og sagde: ”Nej, hvor var han dygtig.” Det gik op for mig, at det var noget, jeg kunne finde ud af.

RB ►► Vi var tre venner, der lavede forskellige karakterer og forskellige absurde situationer for at blive optaget på DR's talentværksted. Vi regnede med, at vi lige kom ind og fik vores eget show med komik ligesom 'Drengene fra Angora' eller 'Mandrilaftalen'. Helt klart storhedsvanvid. Vi fandt ud af, at det var hårdt arbejde. Vi pitched tv-serier og andre ideer og arbejdede 90 timer om ugen ude i den gamle DR By og sov derude nogle gange. Vi blev bare ved, og indimellem var der noget, der passede ind. Jeg har senere hørt, at det var derfor, vi fik lov at blive. At vi var fuldstændig ukuelige. Vi fik et lille slot på Boogieradio, hvor vi lavede nogle karakterer. En af dem, drengestregsekspernten Svenning Bubandt, har stadig sit eget liv på DR Ultra. Han er nærmest en tro kopi af min barndom. Løber rundt i kvarteret og prøver at tage fusen på folk.

RB ►► Jeg arbejdede sammen med Frederik på et børneprogram på DR Ultra. Senere ville vi gerne lave noget på 24syv,

og Mads og Mikael (kanalcheferne Mads Brügger og Mikael Bertelsen, red.) ville gerne have noget politisk satire i et dagligt program fem dage om ugen. Det er rigtig meget at lave så meget politisk satire, og vi syntes ikke, det interesserede os nok. Vi blev enige med dem om, at vi skulle lave nyheder, men så ville de have, at Frederik skulle være en dame. Vi mente, det ville være anstrengende at høre på, men vi testede det, og det fungerer bedst, at han er en kvinde, fordi det er nogle ret voldsomme holdninger, hun kommer med. Det er langt hen ad vejen vores egne holdninger til samfundet, men det kommer til at lyde ret skingert, hvis det er en almindelig mand, der siger: ”Jeg synes fandeme, politikerne er nogle dumme svin.” Man køber mere præmissen, når det er en karakter, som tilmed er godt begavet, der siger det. Hun er jo en absurd karakter, der siger nogle ting, almindelige mennesker ikke kan tillade sig at sige, men som mange mennesker tænker.

RB ►► Det meste af det, Kirsten Birgit siger, er en kommentar til noget, vi er utilfredse med. Når hun fx kan finde på at sige *nigger*, hænger det sammen med, at nogle synes, der er bestemte ord, man ikke må sige, og lige så snart det ord bliver sagt, lægger de ikke mærke til resten af sætningen. Det er et grimt ord, men den holdning, der provokerer os, er den der med: ”Fordi du sagde det ord, behøver jeg ikke høre efter konteksten af det, du sagde.” Rasmus taler på samme måde, som mange taler i dag: ”Jeg bliver stødt over det” eller ”Jeg føler, det krænker mig” osv. På den måde er Kirsten Birgit fornuftens stemme i vores program.

FREDERIK CILIUS JØRGENSEN

Født 1986 og uddannet klarinet-tist. I 2011 var han blandt de otte optagne på DR's talenthold, der blev udvalgt blandt ca. 500 ansøgere. Han har lavet bl.a. Satans Bryggers på DR Mama samt flere programmer om klassisk musik på P2. På tv har han været en del af 'Kolonien'. Han har også lavet børne-tv til DR Ultra, bl.a. 'Go' lorte weekend' sammen med Rasmus Bruun og Christian Trangbæk.

FCJ ►► Jeg var klarinetstens Kenneth Carlsen. Det blev sådan o.k., men jeg kunne ikke rigtig give det sidste. Lige indtil jeg fik en lærer på Det Jyske Musik-konservatorium, der sagde, at jeg skulle flytte til USA for at blive bedre. Derovre oplevede jeg et andet system. Hvis man ville have nogle oplevelser, var man nødt til at være den bedste og øve sig *rigtig* meget. Det var usandsynlig vigtigt, for ellers kunne jeg ikke lave 'Den Korte Radioavis' i dag. Hvis jeg ikke havde lært at stå op kl. 6 for at få adgang til et øvelokale og øve *røvsyge* etuder i fem timer, havde jeg ikke kunnet stå op kl. 6 i dag og gå ind på radioen og skrive nyheder.

FCJ ►► Jeg har altid været storforbruger af sjov på tv og købt en masse dvd-bokse fra udlandet med britisk undergrunds-comedy. Jeg elskede Linie 3 og har tyndslidt deres 10-årsjubileumsshow. Jeg gik det minutøst igennem, og hvis der var en vittighed, jeg ikke forstod, fx noget om Folketinget, bad jeg mine forældre forklare, hvorfor det var sjovt. Det har altid irriteret mig, hvis andre griner af noget, jeg ikke forstår. Det irriterede mig også meget, at jeg ikke kunne lide oliven. En dag for nogle år siden tænkte jeg: ”Nu skal det være.” Jeg gik ned og købte et kilo oliven og sad og spiste dem i min lejlighed. Nu kan jeg lide dem. Det er som at lære at forstå en joke.

FCJ ►► Jeg har altid været meget autoritetstro. Når vi laver telefonfis i programmet ... jeg *hader* det. Rasmus er kold i røven og siger: ”Hold nu op, nu gør vi det.” Det samfundsmæssige engagement, det kræver at lave sådan noget her, har jeg også lært af Rasmus. Han har altid været meget konspiratorisk anlagt. Det har jeg tillært mig.

FCJ ►► Jeg er konservativ, ikke Søren Pape-konservativ, men der er nogle

ting i min livsanskuelse, fx høflighed, som jeg savner. Jeg forsøgte i mange år at være venstreorienteret, for det er ligesom det rigtige at være i kunstnerverdenen. De lever jo også alle sammen af støtte. På konservatoriet, da jeg lige havde fået stemmeret, sagde jeg for sjov i kantinen, at jeg ville stemme på Venstre. Der var en, der sagde, at det kunne jeg ikke tillade mig. Jeg havde regnet med, han ville grine, men han tog det alvorligt. Jeg var målløs. Og så tænkte jeg: ”Fuck det. Fuck ham.” Og så gik jeg ned og stemte på Venstre. Det skulle han kraftedeme ikke bestemme. Nu er jeg helt holdt op med at stemme. Der er noget, der hedder politikerlede, men der er den-onde-lyne-mig også noget, der hedder vælgerlede. De har ingen respekt for danskerne. Når man skal spille en karakter i så mange timer, er man nødt til at skabe en, der ligger tæt op ad én

selv, og på det punkt er Kirsten Birgit enig med mig og mange danskere i, at det er et absurd teater.

FCJ ►► Jeg havde fået at vide et par dage inden deadline, at man kunne søge ind på DR's talenthold. Jeg skrev en fuldstændig hoved- og haleløs ansøgning. ”Det kunne være sjovt med et DR2-tema om, hvorfor Erik Claus vælger at kneppe Ditte Gråbøl i sine film, når han kunne vælge alle mulige andre.” Den var én A4-side lang. Nogle af de andre afleverede 45 minutters sketch-show på dvd. Jeg havde klasket det sammen på 20 minutter. Jeg afleverede ansøgningen kort før deadline kl. 10.

Derefter tog jeg en uge til Sverige uden for mobildekning. DR forsøgte åbenbart at ringe til mig, mens jeg var væk, men kunne ikke få kontakt. Mine forældre havde tidligere ejet en Babysam-forretning, og når de på DR slog mit telefonnummer op, stod der, at det var til Babysam i Sønderborg, fordi min far havde oprettet abonnementet. Jeg tror, at DR troede, at det var med vilje. At det var virkelig genialt åndssvagt, at jeg havde oplyst et nummer til Babysam. Da jeg kørte tilbage over Øresundsbroen, var der fyldt med beskeder og sms'er om, at de gerne ville se mig.

FCJ ►► Optagelsesprocessen var frygtelig, frygtelig, frygtelig. Tredje finale-nummer var 16 mennesker i en weekend-workshop, der skulle forsøge at overgå hinanden. Det var ulideligt. Jeg spillede en mand, der ikke kunne voldtages, fordi han havde så frigtort en seksualitet. Men jeg var tæt på at sige: ”Det her orker jeg simpelthen ikke.” Det svarer til at tage til comedy-prisuddelinger eller receptioner med komikere. Det er et forfærdeligt sted at være, for alle prøver hele tiden at være sjovere end de andre. ●